

دیوان

رودکی سمرقندی

اساس نسخه

سعید شناسی و برآگینسکی

مؤسسه انتشارات نگاه

تهران، ۱۳۹۳

روdkی، جعفر بن محمد، - ۳۲۹ق.

[دیوان]

دیوان روdkی سمرقندی / بر اساس نسخه سعید نفیسی، ای. برایگین، ت.

تهران: مؤسسه انتشارات نگاه، ۱۳۷۳.

ص. ۲۱۶

ISBN: 978-964-6174-10-8

فهرستنویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

کتابخانه: ص. [۵۹]-۵۶ همچنین به صورت زیرنویس.

۱. شعر فارسی - قرن ۴ق. الف. نفیسی، سعید، ۱۳۴۵-۱۲۷۴. مصحح.

ب. برایگینسکی، یوسیف سامویلوبویچ، Braginski, Iosif Samailovich، - ۱۹۰۵. ، مصحح

۸۳۱/۲۱ PIR۴۴۶۰/۱۲۷۲

کتابخانه ملی ایران - ۱۳۳۷

دیوان روکی سمرقندی

براساس نسخه سعید تقیسی، ی. برائینسکی

چاپ ششم: ۱۳۹۳، لیتوگرافی: طیف نگار

چاپ: گلبلان، شمارگان: ۱۱۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۶۱۷۴-۱۰-۸

حق چاپ محفوظ است.

* * *

مؤسسه انتشارات نگاه

«۱۳۵۲ تأسیس

دفتر مرکزی: خ انقلاب، خ شهدای زاندارمی، بین خ. فخر رازی و خ. دانشگاه، پلاک ۶۳، طبقه ۵

تلفن: ۰۱۲-۶۶۹۷۵۷۱۱-۳۷۷، ۰۲۰-۶۶۴۸۰۳۷۷، ۰۲۰-۶۶۴۶۶۹۴۰، ۰۲۰-۶۶۹۷۵۷۰۷

www.entesharatnegah.com info@entesharatnegah.com

Email: negahpublisher@yahoo.com

فهرست

۷	یادداشت ناشر
۱۱	شرح احوال رودکی
۵۴	دانشمندان بزرگ خراسان در زمان
۵۷	رودکی در بیرون از مرزهای ایران
۵۹	توضیح درباره منابع و مأخذ اشعار رودکی
۶۵	قصاید و قطعات و ایيات پراکنده به هم پیوسته
۱۱۷	رباعیات
۱۲۷	ایيات پراکنده که به هم پیوسته است
۱۵۳	ایيات پراکنده از مشتوى و بحر رمل
۱۷۱	دو منظومة کلیله و دمنه و سندبادنامه
۱۷۹	ایيات پراکنده از مشتوى بحر متقارب
۱۸۵	ایيات پراکنده از مشتوى بحر خفیف
۱۸۹	ایيات پراکنده از مشتوى بحر هرج
۱۹۱	ایيات پراکنده از مشتوى های اوزان دیگر معانی کلمات مهجور و متروک در شعر رودکی

بوی جوی مولیان آید همی
یاد یار مهربان آید همی

یادداشت ناشر

از معاصران نخستین پرورم «او که درباره رودکی، پدر شعر فارسی، تلاش مهمی از خود نشان داد، و برای ادامه زنگی این شاعر بزرگ و زیان آور را از زیر غبار روزگار بیرون کشید، علامه قزوینی بود. پس از او استاد سعید نفیسی در اواخر نخستین دهه قرن شمسی حاضر، کتاب دیوان اشعار پراکنده رودکی را با پاره‌ای توضیحات منتشر ساخت. بنابراین نفیسی بر اساس اطلاعات قزوینی و توضیحات تذکره‌نویسان مطالعه و تحقیق کرده، امتیاز داری را آغاز کرد و دیوانی را از رودکی با شرح زندگانی شاعر منتشر ساخت. این کتاب حاضر از روی آن و نیز دیوان رودکی که توسطی برآگینسکی (اداره انتشارات انش، مسکو ۱۹۶۴) منتشر شده تدوین و تنظیم شده است.

نظمی عروضی سمرقندی اولین کسی است که در کتاب معروف «چهار مقاله»، یعنی در حدود سال ۵۵۰، تقریباً دویست و بیست سال پس از مرگ رودکی، مطالبی را درباره رودکی منتشر ساخته است. نظمی عروضی در مبحث «شعر عجم» اشعار رودکی را بیش از دیگران ارج نهاده است، و امتیاز رودکی را در «بیدیهه گفتن و زود شعری» ستوده است.

پس از نظامی عروضی، محمد عوفی در «لباب الالباب»، تألیف ۶۱۸، درباره

رودکی گفته است: «الاستاد ابوعبدالله جعفر محمد الرودکی السمرقندی از نوادر فلکی بوده است و در زمرة انام از عجایب ایام، اکمه بود، اما خاطرش غیرت خورشید و مه بود، بصر نداشت، اما بصیرت داشت... چشم ظاهر بسته داشت، اما چشمۀ باطن گشاده.»

جامی در «بهارستان»، تالیف ۸۹۲، در معرفی رودکی گفته است: «در هشت سه‌سی قرآن را به تمام حفظ کرد و قرائت بیاموخت و شعر گفت و گرفت و به واسطه سه‌سی سورت در مطربی افتاد و عود بیاموخت و در آن ماهر شد و نصربن احمد سامانی او را تسبیت کرد. گویند او را دویست غلام بود و چهارصد شتر در زیر رخت و با سی ران و بعد از وی هیج شاعر را این مکنت نبوده و اشعار وی، المعهدة علی الروای، سی دفعه بی‌آمده است و در شرح یعنی مذکور است که: اشعار وی هزار هزار و سه‌صد بیهوده بودند.»

حاج لطفعلی بیک آذربایجانی در «آتشکده» آورده است: «استاد ابوالحسن رودکی در روزگار دولت سلطانیلیز آسامان بوده و نخست در گنجینه شعر فارسی را او به کلید زیان گشود. گویید به شاهزاده ایرانی از بهرام گور و مصرعی از خلف یعقوب بن لیث صفاری شعری به زبان فارسی گفته نشده و اگر هم شده يحتمل که به علت دولت عرب ضبط نشده، به هر حال از این دلیل کی شاعری صاحب دیوان نبوده.»

امیرالملک سید محمد صدیق حسن خان در «جمع اشعار سخن آذریگذلی را مورد تأکید قرار داده است: «رودکی سمرقندی کاررواد سلاطین رئاست و مقدمه الجيش عساکر فصحا؛ اول کسی که به تدوین سخن فارسی پرداخت گل‌های بوقلمون را گل‌دسته ساخت اوست.»

صدرالدین عینی، شاعر و نویسنده معروف تاجیکستان، در «نحوه ادبیات تاجیک» گفته است: «نظر به اتفاق اهل تذکره و تراجم احوال، استاد رودکی اول کسی است که شعر فارسی را از قصیده، غزل، قطعه و رباعی تدوین کرده.» و بالاخره مولانا محمد حسین آزاد، ادیب معروف هند، در کتاب «سخندان فارسی» چنین آورده است: «سلسلة نظم را از او آغاز می‌کنند ولیکن کسی نمی‌نویسد که دیوان او را دیده است یا خیر. بنده در بعضی از بلاد ایران سفر کرده و با دانشمندان آن جا صحبت نموده هر که را دیدم به جز از چند قصيدة معمولی چیزی از استاد

سرا غ ندارد.»

امروز می‌توان مفتخر بود که دیوانی از اشعار بنیان‌گذار و پدر شعر فارسی وجود دارد، و این دیوان که هم‌اکنون در اختیار شما خوانندگان عزیز است، همه اشعار پراکنده رودکی را در خود دارد؛ گیرم این دیوان بسیار ناچیزتر از آن است که روزگاری، قرن‌ها پیش، وجود داشته است. در حقیقت این دیوان، مرهون تلاش‌ها و تبارست‌های تحسین‌انگیز شادروان استاد سعید نفیسی است، و همه خوانندگان ادب فارسی، به ویژه علاقه‌مندان اشعار رودکی، از این بابت باید سپاسگزار او بخواهند.

آبان ماه ۱۳۷۳